

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Akkaba

İnönü: «Nato kayıyor»
dedi. — Gazeteler —

İnönü — NATO kayıyooor!..

7 Milyon liralık yeni DEV çekiliş için

Bu yeni fırsatı kaçırmayınız... 31 Aralık tarihine kadar TÜRKİYE İŞ BANKASINDA hesap açtararak 7 Milyon liralık yeni DEV ÇEKİLİŞE mutlaka katılınız. Zengin ve cazip ikramiyeleri kazanma şansınızı artırmak için tasarruflarınızın tamamını TÜRKİYE İŞ BANKASINA yatırınız. İŞ BANKASINDAKİ her 200 liranız için ayrı bir kur'a numarası alırsınız.

Yeni Dev Çekilişte:

60 APARTMAN DAİRESİ
5 ADET 100.000 LİRA
10 ADET 50.000 LİRA
50 ADET 10.000 LİRA
100 ADET 5.000 LİRA
500 ADET 1.000 LİRA
ayrıca 15000 adet
para ikramiyesi

AKBABA

Yıl: 43 Cilt: 9 Sayı: 51 • Başyazarı: Yusuf Ziya ORTAÇ • 15 Aralık 1985

Y A R A L A R I

KOMÜNİSTLERİN he-sabı yanlış çıktı: Adalet Partisinin başında «gerici» diye «kafatascu» diye yaka paça alışı edebilecekleri adamı bulamadılar. Hiç ummadıkları, hiç beklemedikleri, ayrı çapta, ayrı ölçüde, yeni bir insan, çağdaş bir insan çikti karşısına...

Süleyman Demirel'e, A.P. kurultayında delege oylarını toplayışından beri başlayan kaba sakuntılıklar, seçimlerde vatandaş oylarını toplayışından sonra da, bu hınçla sürüp gidiyor.

Tek yöne çevrilmiş plânları çeşitliler: Devlet idaresini elinde tutanlara karşı vatandaş güvenini çürüt-mek... İşçi arasına sızarak sürekli grevlerle çalışma hızını kesmek... Üniversiteler içine sokulup, öğrenim dışı konularla kafaları ve gönülleri ayartmak... Açık oturumlarda rakamlara ya-

lan söyleterek sokağı çileden çıkartmak...

Seçimler olmuş, adına Millî İrade dedikimiz, öñünde saygı ile eğilmeye mecbur olduğumuz halk oyu, bütün engelleri atlayan kır atı iktidara getirmiş...

Hayır, sana rahat vermeyeceğim!

Köyün suyu mu yok? Köyün okulu mu yok?

Kırk yılın tek suçlusu, Demirel!

Dış ticaret açığı mı var? Kalkınma hızı plân çizgisinden altına mı düşmüş? Yerli ürünlerimiz, dünya piyasasına mı uymuyor?

Kırk yılın tek suçlusu, Demirel!

Millî birlik idaresinin göz atmadığı, Kurucu Meclis hükümetinin el sürmediği, İnönü koalisyonlarının parmak değdirmediği, özgürlüğümüzü zedeleyen ikili anlaşmalar mı var?

Kırk yılın tek suçlusu, Demirel!

Bütün çabalar, ona adım attırmamak için, onu şaşırtmak için, onun dengesini bozmak için, onu çökertmek için...

Artık iç yüzü kalmayan komünist oyunu budur: Durmadan yalan söylemek. Durmadan iftira etmek. Durmadan saldırmak!

Tüccar, vergi kaçakçısıdır. Zengin, hırsızdır. Millîyetçi, çağ gerisidir. Amerika, emperyalisttir, sömürücüdür...

Verdiği buğdayı yemiyeceksini! Verdiği parayı alma-yacaksin! Hele verdiği silahı, gücün yeterse onun gösüne çevireceksin!

Sakin düşüncenizi on, on-beş yıl geriye atmayınız: Hani şu Stalin'in boğazınıza sarılmış istediği, hani şu doğu ilerimize çullanmak istediği uğursuz yıllara... Hani şu, Truman'ın «Amerika'nın sınırları Kars'ta başlar» dediği mutlu yıllara!

Hepsini, hepsini, hepsini, hafızasını kaybetmiş bir politika bunağı gibi unutacak ve ilim adına bildiriler yayınlayacaksınız!

Bu plân, bu sistemli, bu yaygın komünist saldırısı sanki yetmiyormuş gibi, bir de kendi iç huzursuzluğu var iktidarın...

Bir Devlet Bakanı çıkıyor, kara cehaletten alkış dilenen sözlerle dini politikaya karıştırıyor. Ne o?.. Sanki Türkün Süleymaniyesi, Sultanahmedi, Yeni camii müslüman alınların secdesine dar geliyormuş gibi, sanki Mimar Sinanların, Mimar Mehmet ağaların, Mimar

Davut ağaların kubbelerine dualarımız sığmıyormuş gibi, Atatürk'ün kapılarını medeniyet dünyasına açtığı Ayasofya'yı yeniden cami yapacağını söylüyor.

Bir başka A.P. li milletvekili, bir idare kurulu üyesi, doktor Sadettin Bilgiç, gl-diıyor Eski Harbiyeliler Derneğine şeref üyesi yazılıyor. Neden? Niçin?.. Ne işi var bu damgalı politikacın, o gönüllerindeki yara ömürleri boyunca kanayacak aldatılmış gençler arasında?

Bir yandan af konusu Büyük Millet Meclisine doğru yöneltilirken, öte yandan böyle bir politikacın derneğe sızması, Kara Kuvvetleri kumandanına, kavuşmak istediğimiz huzuru iteleyici bir resmi mektup yazdırıyor.

Sayın Demirel, olayın çapını, rakam zekası ile beş-bede bire bile indirse, yine tüzülmekte, çok tüzülmekte, yine tederigin olmakta, çok tederigin olmakta milletçe kahkayız.

Büyük Millet Meclisinin kutsal çatısına, ikide bir kılıç gölgesi düşerse, silahın korumakla ödevli olduğu devlet varlığı yaranılır!

Yusuf Ziya ORTAÇ

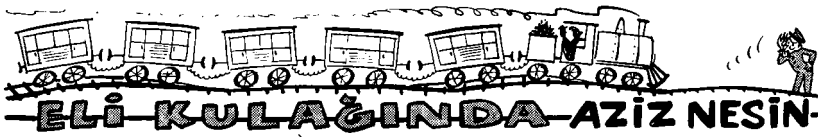

-BUNLARIN KİYMETİNİ PAŞA BİLİR EYLADIM, PAŞA...-

Ücretsiz PDF-Kitap Arşivi - <https://lanley.org>

-YÜRÜ LAN, PAŞA ESKİLERDE İŞ VAR! DEDİ...-

CAF

7 ÜRKÇE bir deyim bu: Elî kulağında... Gencimiz, yaşımız kullanırız bu deyim. Ama gençlerimizin, yani yaşları kırktan aşağı olanların, bu deyimden nerden doğup geldiğini bildiklerini sanmıyorum.

«Elî kulağında» deyimi, bizim zaman birimli olarak saniyeyle, zaman ölçütlü olarak da saatli kullanmadığımızın bir kanıtıdır. Biliğimde, cebimde, masasının üstünde, odasının duvarında saatli olan insan «elî kulağında» demez. «Elî kulağında» diyen, zamanla ilgisizliğini anlatmış olur.

Benim çocukluğumun ramazanlarında, iftar topuna yakın saatlerde iftar sofrası kurulur, evcek sofraya oturulurdu. İftarlık kara zeytine, yeşil zeytine, beyaz peynire, kaşar peynirine, türlü reçellere uzanmayan hazır eller sabırsızlanmazlardı. Patlâsın şu top artık canım... Ama herkes bu sabırsızlığı dışı yaşamaya çalışır. Büsbütün dayanaksızlar, fırında sürülmüş yumurtadan üstü pırıl pırıl pıdeyi parçalamaya başlar. Sıcak pidenin kokusu, çorba buğusunun kokusuyla karışır. Pidenin üstündeki kara kara görötu taneleri sinirde düşer. Yaşılır, ya bir yudum suyla, ya bir zeytin taneyle, ya da hurmayla oruçlarını bozacaklardır.

Patlâsın artık şu top... Patlâmaz! Alaturka saat onikide iftar topu atılacaktır. Saate bakıp oruç bozulmaz. Saate güven yoktur çünkü... İftar topunun gümbürtüsü, topla birliktin ezan okuyacak olan müezzinin sesi, ezanla birlikte yancak minare kândilleri, saatten daha güven vericidir.

Sigara tiryakilerinin yüzü sinirli bozulmuştur, tiryakiler parmaklarıyla tesbih, tiryakiden dağkârlarıyla da «Ya sabure» çekerler.

Koca İstanbul'un iki-üç yerinde iftar topu atılır: Selimiye kişisinde, bir de Harbiye Nezareti avlusunda (Şimdiki Üniversite bahçesinde).

Top sesi her yerden duyulamaz için, kulakları kırıştı, müezzinin ezanı beklenmektedir.

— Kızım, bak bakalım kândiller yandı mı?

Evin kız penceresinden bakar, minarenin şerefesindeki müezzin görür. Müezzin de sabırsızlandığı için, iki elini kulaklarına memelerine yapıştırmış, ezan okumaya hazırdır.

Kız seslenir:
— Eli kulağında...
Baba oğuluna sorar:
— Bak minareye, kândil yandı mı?

Oğul gider bakar pencereden cevap verir:

— Eli kulağında baba...
Sabırsızlanan müezzin eli ku-

lağında topun patlamasını bekler. Top sesinin duyulmaması için yerdeyse, gözü büyük camî minarelerinin kândilinde, kulağı da salâtin camîleri minarelerinden duyulacak ezandadır.

Hizmetiyepe sorarlar:

— Top atılmış mı bakšana!

— Eli kulağında...

Halayığa sorarlar:

— Ezan okunmuş mu, bak!

— Eli kulağında...

«Eli kulağında» deyimi, «oldu olacak» anlamına gelir; «handi- sen, «hanıysen», «nerdeyse» yerine kullanılır.

Kıscaksı bu «elî kulağında» deyimi, bizde bellisiz bir zaman süresidir. Elî kulağında, beş saniye midir, beş dakika midir, yoksa beş saat midir, hiç bilinmez. Yani, zamana hiç değer vermedikimizi, bu «elî kulağında» deyiminden daha güzel hiç bir biçimde anlatamazdık.

Gelimiz şimdî de olaya...

Uçak, araba, tren, gibi türlü taşıtlarla beşbuçuk ay Avrupa ülkelerinde doluştum. Hiçbir trenin, otobüsün, uçagın tarifiedeki zamanı sektirdiğini görmedim.

Büyük bir özlemle yurda dönceğim. Trenle binmeden sorudum:

— Ne zaman İstanbul'da olacağım?

— Yarında Sirkeci'de olacaksınız...

Tren girdi sınırdan içeri. Girdik ve durduk. Durduk ve mihlandık. Mihlandık ve de çıkılıp kaldık.

Bekle, bekle, ha bekle... Tren de Almanlar, Fransızlar ve Amerikalılar var. Aynı kompartıman da olduğumuz Alman bana sordu:

— Sorar mısınız, ne zaman kalkacaksınız tren?

Başımı, koridorun penceresine-

den uzatıp, raylar arasında gezinen demiryolu memuruna sordum:

— Ne zaman kalkacak tren?

— Eli kulağında...

Şimdî ben ne diyeyim Alman'a?

«Eli kulağında» oldu tam kırkbeş dakika... Neyse, gidiyor tren. Gidiyor dersem, Boğaziçinde rihitim boyunca akşam safasına çıkmış gibi ağır aksak fışkırdı makam sallana sallana, kırta kırta ilerliyordu.

Haaa, önemlisini söylemeyi unuttum, bu tren Parisi İstanbul Avrupa ekspresidir... Tuuu, «ekspres» adını da reddi ettik.

Sorumlu bennışim gibi, yabancu yolcular bana soruyorlar:

— Neden bu kadar yavaş gidiyor?

Ben de memura soruyorum:

— Neden bu kadar yavaş gidiyor?

— Rampa çıkıyoruz da...

Neyse, bir başka istasyona geldik. Geldik ve durduk. Durduk ve kâkılıp kaldık. Kalkmaz tren.

Bana soruyorlar:

— Ne zaman kalkacak?

Ben de orda gezinen bir memura soruyorum:

— Ne zaman kalkacak?

— Eli kulağında...

Hadi bakalım, gel de çevir İngilizceye bu lâfı.

Yarım saatten çok da orda

bekliyoruz. Tren gidiyor, yani gidiyormuş gibi yapıyor, ne pek diyor sayılır, ne de pek duruyor... Gitmekle durmak arası bir sallantı...

İngiliz soruyor:

— Neden bu kadar ağır gidiyor?

Ben de memura .. soruyorum. Cevap su:

— Lokomotif tek de...

Yine bir istasyonda duruyoruz. Yani çıkılıp, kâkılıp kalıyoruz. Bana soruyorlar, ben de memura soruyorum:

— Ne zaman kalkacak tren?

İnanmıyacakmışın, ama doğrudur, inanmış, memur aynı cevabı veriyor:

— Eli kulağında...

Ya bütün bu memurlar söyledikleri, ya da Türkiye Cumhuriyeti Devlet Demiryolları İdaresi, tren tarifiedine «elî kulağında» diye hareket saati yazmış.

Neyse, kalkıyor yine tren. Yine aynı soru:

— Neden bu kadar ağır gidiyor?

— «Hamûle»! çok da...

Saat yarım oluyor, bir oluyor. İki oluyor, bız ya yollardayız, ya istasyonlardayız?

— Ne zaman kalkacak?

— Eli kulağında...

Memura soruyorum:

— Yarında Sirkeci'de olacağınız dedilerdi...

— Tarife öyledir ama, hiçbir zaman yarında Sirkeci'de olmadık ya ben tren...

Yabancılarla aynı oluyor. Tarifeyi değiştirsinler, yarım yere ine iki, kırbuçuk, üç desinler...

Aynı şey beyim. Üç deseler, tren bu sefer beşte varır Sirkeci'ye.

— Beş desinler...

Memur anlayışsızlığımıza kızarak:

— O zaman da sekişde, dokuz da Sirkeci'yi bulur...

Avrupa ekspres treninin zalvalı tıknak lokomotifi, ciğerleri sökülerek öksüren bir yaşlı gibi soluya soluya, arkasına bağlı dört yolcu, sekiz yük vagonunu çekiyor: caf-caf, caf-caf... Yaşlı lokomotifin demirinden iskele kemikleri birbirine çarpıyor: caf-caf, caf-caf...

Tarifeye göre saat yarında varacağımız Sirkeci istasyonuna kaçta geldik, bilin bakalım: Bir, değil... İki, değil... Üç, değil...

— Ne zaman Sirkeci'de olacağız?

— Eli kulağında...

Saat dört... Biz Sirkeci'de trenin iniyoruz...

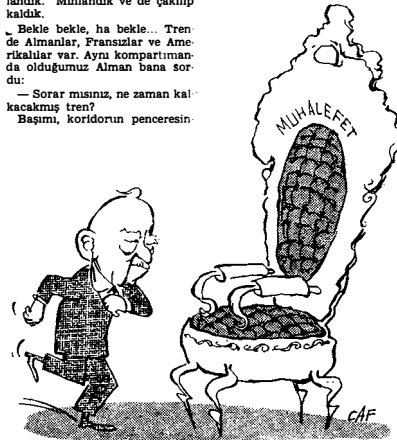
Kendi kendime soruyorum:

— Türkiye ne zaman kalkınacak?

Yine kendim cevap veriyorum:

— Eli kulağında...

Aziz NESİN

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

— Sekse seke ben geldim!

ANKARA MEKTUBU

Meclis koridoru

Hoplamalı yürüyüşlü bir İnönü AP. koridorundan geçti, ve Meclis salonundaki ön sırada yerini aldı. Kuldağında hamam böceği büyüklüğünde dinleme aleti, ve kafasında beş parmağı açılmış eli muzrak mızrak dışıplını, konuşucuyu dinlemeye başladı.

Eselden, resmen hükümet ederken de, AP. koridorundan geçirdi İnönü. Hükümet bankları oradan açılan kapıya yakındı da...

Şimdi, büyük mağlup, galiplerin arzından gösteri olarak geçiyor. Çoğunluğu taşra temsilcilerinden gıyık galipler de, bir hoş oluyordur bu gösteriden, ve görünmeyen hendeklere düşecekmişcesine geri geri gidiyorlar... Hoş olmayın be kardeşlerim, bunlar kuru gösteriler, yaşı lidenin içi gene, böyle şeylerle hâlâ oynanabiliyor!

İlk defa ömrümde bir iktidarı bir muhalefete tercih ediyorum. Beğeniyorum demiyorum... Muhalefet derken aklımda süpelerlikten partiler yok, sadece CHP. var CHP. Bunca senedir yapılan, yapılmayanın müstereken bebalını taşıyan CHP!

CHP. koridorlarında birbirlerini yememizin teessürlü içinde vücut vücut dayanışan senyörler var: Otuurma güllüklü Kemal Satır abı, burun kavıslı karnı kavıslıne paralel, Cihat Baban abı, geçimlilikler ve kolaylıklar vitrinli halinde, Emin Paksüt abı görünmez bir tahtta çarşıma gerilmişcesine gerilen Turhan Fyziçoğlu abı (dikait Turhan abı, henüz tahtta kral var) hazineli İrfanından bilgiler savuran Coşkun Kırca yavru, hissi idealizmler içinde pöyan Ali İhsan yavru... Onları görünce insan içinden söyle de ediyor: «Bir solgun masalsınız beyabılar, bir küskün masalsınız beyabılar, bir bunaltıcı masalsınız beyabılar. Millet masaldan bıkırtı!»

Bir köşede ondörtlerden Orhan Kababay, Orhan Erkanlı, İrfan Solmazır. Bir esyır halleri var. Siz de ne arıyorsunuz bu senyörlerin arasında ihtilâli beyabılar? Parlamenterliğin, inşil çıkışı hayatınızda, sadece bir merhale mi, yoksa yorulmuşluğun, bezmişliğin bir evansı mı?

AP. koridorundan hoplamalı yürüyüş, gösteri geçici yapan İnönü, şu balkon dinleyicilerine bak isterken. Bazen Türkiye kalbi o balkonı atıyor gülmü.

Ve parlamenterler hâlâ esul efendim, usul bakında konuşacağımı diye yolunuyorlar! Millet artik usul değil esis istiyor İnönücum! Amma kimse bunu hâlâ görmüyor, sen bile!

Bir grup, aralarında, İstanbul oylarının Bitilisi istilişiyı seçilmiş,

«Nurculuktan sanık yedi kişi mahkemede yeşil takkeler giyip namaz kıldı.» — Gazeteler —

Reis — Sen bunları mahkemeye değil, tımarhaneye götür!

Zarife Koçak var: «Ne mükemmel adam» diye birini övüyor Zarife hemcinsim. Mükemmel adam meğerse Turan Fyziçoğluymuş. Evet, bir şeyi ikmal etmiş kendinde Fyziçoğlu, ama neyi?

Biz gazeteciler, salon uyuşunca, AP. koridorunu tercih ediyorduk. AP. koridorlarında bir parti değil, bir kütüphane insanın karşısına. Bu kütüphane aydınlar olgışı-sinden şikâyetçi bizim kadar, kültür mütegalibelerinin kurbanı bizim kadar, yaparım ederim inancını taşıyan, CHP. nin hâlâ çıldıktığı, satılmış vatandaş küllisi bizim kadar. AP. nin, eteğini toplamamış bir hali var. Topla dedim eteğini kim sana toplatılacaksa artık, topla da göster küçük mütegalibelerine dünyanın kaç bucağ olduğunu!

Bası omuzlarına gömülü Yüksel Menderes, ufulmuş tefelmis Nilüfer Gürsoy, yeni bir dünyada kaybolmuşçasına geziniyorlar. Kimse'nin basım çevirdiği bile yok. DP. asıl AP. nin iktidarı gelmesiyle öldü!

Yalnız AP. il ahbablar biraz davaransınlar, biraz: «Ha babam» de-

siner. Onbeş güne kadar hız almazlarsa, artık ondan sonra eski düzen yerine öyle bir «hünk» diye yerleşir ki, kimse kıpırdatamaz yerinden... Mesele sade seçimi kazanmak değil. Sana söylüyorum Demirel, huuu!...

Uzaktan dikizledim!

Turizm Bakanlığının bir yemeği. Bilemem neyin şerefine. Şeref konusunun kim olduğunu bir türlü çıkaramıyordum çünkü... Sofradaki protokol oturusuna bakırsın... Bakanlığın Tanıtma müdürünün, çok zarif hanımıydı, bayan Hekimgil! Uzunun sofrada, bir sürü eşli eşsiz ceneli de oturuşuy ve susuyordu... Tanıtma müdürünün çok zarif hanımı, bakanın yanında yer almıştı...

Turizm ve Tanıtma Bakanlığının protokolcusu kimdir onu da bilemiyorum... Herhalde bu yemek, vatanşahlar arasında karşılıklı ağır-lasma için veriliyordu. Bakanın sağında omamı gereken, şereflerine dâvet verilen ecebillerden birinin hanımıydı herhalde...

Propaganda yemeğinin montüsünü de dikizledim uzaktan... Ögle vaktiydi... Ve propaganda yemeği, dumanı burnunda bir çorbayla başlıyordu. Ööööhl...

Mönüü, yemeğin verildiği Washington lokantacılarının tertiplediğini sanmam. Gene bakanlığın protokolcusu olmalıydı... Ve ögle vakti, dumanı burnunda tüten çorbay, başka diyarlarda gömülüşse protokolcu, beri gelsin!

Bunlar belki ufak tefferruat, küçücük aksaklıklar, küçüklük bilmezlikler... Amma büyük işlerde de öyle, sayın Bakanım, büyük işlerde de öyle!

Yerli konukların bazıları şapırdatma höpürdeti, duman duman çorbayı içiyorlardi, genizleri ve mideleri sıcakkana sıcakkana. Afiyet olsun ahbablar! Amma buna bir propaganda yemeği dersenciz, naçiz vatandaş da «hayır» der.

Sayın Nihat Kürsat, yenisin, hüsnüyet dolusun, n'olur, neyi sıkı tutucaksan başlangıçtan sıkı tut!

Nimet ARZIK

BİZİM YOKUŞ

Necdet Rüştü Efe

Necdet Rüştü Efe

dine seçtiği soyadı da hani bundan farklı sayılmaz!

Eğer, kırkbir, kırkiki yıl önce, Binbirdirekteki enişte evinde bizim aramızda karışmasaydı, şair Necdet, belki de doktor Necdet olacaktı bugün.

Babası, doktor Rüştü beydi. Kaçınıcı sınıfta bıraktığı Tıp Fakültesini, bilir misiniz?... Dördüncü!

Şiirler yazıyordu, çıktı pıtı... O yaştan şiirleri idi hepsi: Her musıra, komşu kızına bir iç çekiş, her kafiye bir yutkunuş!

İlk yazısı, bizim «Numaralı kitaplar»da çıktı...

Size anlatmayı unuttum: Celâl Sahir, bir şairler şirketi kurmuştu: Onar lira ile ortak olmuştuk bu şirkete. Ömer Seyfettin vardı, Orhan Seyfi vardı, ben vardım, belki Faruk Nafiz, belki bir zamanların ünlü hikâyeçisi doktor Fahri Celâl, belki Vâlâ Nurettin de vardı... Her ayın birinde numaralı bir kitap çıkarıyorduk: Birinci kitap, İkinci kitap, Üçüncü kitap...

İşte, Necdet Rüştü, bu kitapların yedincisinde yer alan «Kâpında» başlıklı şiiri ile edebiyat dünyasına ayak bastı. Dill bu günkü kadar güzel olan bu manzameden bir dörtlük vereyim:

Göklerden yağsa da bu yollara kar, Altında gömülüp kalsam ne zarar? Sıcak yatağında korkusuz uyu, Kapını beklerim sabaha kadar!

Necdet Rüştü'nün babası doktordu demiştim. Eh, Necdet de Tıp Fakültesi dördüncü sınıfından tasdiknameli bir yarım doktordur, yarından bile fazla... Ama büyük babası Hakkı paşa, hem Rumeli orduları müşiri idi, hem de «Divan-ı Hakkı» sahibi bir şair... Demek bu «sahibi-seyf-ü kalem» büyük babanın

şairliği, babanın doktorluğundan daha güçlü çıkmış!

Necdet Rüştü, vezinle, kafiye ile gelik gomalık oynar. Eğer uykusunda manzum rüya görüyorsa, kafiyeyle saykılıyorsa hiç şaşmam.

Edebiyatı, şiirin her çeşidini başarı ile denemişti. Şarkı, gazel, koşma, mani, destan, taşlama, mizah, manzum hikâye, manzum roman, manzum komedi. Doğum tarihinden ölüm tarihine, mezar taşına kadar!

Eski günlerin bir şarkısı, alaturka saz âlemlerini yıllarca sarımsı:

İncecik, kıvrak belinden bir gün olsun çıkmıyordum, Ben canımdan biktım amma hasretinden biktımdım!

Bu nazım kolaylığı, onu Bizim Yokuş'ta bizim kadroya çekti. Akbaba'nın tam kırk yıllık şairidir, hiç eskimeyen şairi.

Bir ara, içkiye düşmüştü. Ama şöyle böyle düşünüş değil, kalkamayacak kadar!

Askere çağırıyorlardı. Necdet'in ayıldığı yok ki, şubeye gitsin... Ha bugün, ha yarın derken, epeyce geciktirmiş...

Sivil polisler, inzibatlar aramaya başladılar...

Necdet ayıldı. Ayıldı ama, bu sefer de korkudan bayılıyor: Gözünün önünde gelik balıksı mahkemeler, zindanlar, darağaçları sıralanıyordu...

Bir akşam, aldım onu yanıma, tıktım bir arabaya, doğru Fındıklı...

Ordu kumandanı Şükrü Nallı paşanın karargâhı, kıydaki saray yavrularından birinde idil.

Benim dostumdu Şükrü Nallı paşa, yakın dostum. Yazın Büyükdada'da, Yat kulüpte, kıyın Beyoğlu kulübünde bezik oynardık her akşam...

SERMET Muhtar, Binbirdirek'te bir eve taşınmıştı. Baba ocağı ile bir darıgölük göçü sanmayınız. Genç, alımlı karısı ile ayrı oturacaktılar.

Önü meydan, yeni yapı, aydınlık bir evdi bu. Ama iç düzeni ile Göztepe'deki beyaz köşkün, Şehzadebaşı'ndaki büyük konağın eşi idi tastamam!

Suk sık buluşurduk: Muşamba örtülü yuvarlak bir masa başında ve bir şişe rakı, üstüne kara zeytin serpilmiş bir tabak yeşil salata karışsındı...

Yeni bir yüz belirmişti bu evde: Biraz çekingen, ufak yapılı, pembe yanaklı, gözleri pırıl pırıl bir genç. Arkasındaki esvabdan Tıp Fakültesi askerlik bölümüne gittiği anlaşıyordu. Sermet'in kayınbiraderi imiş.

Galiba ilk rakıyı, eniştesinin elinden, bizim soframıza içtili... Bu, şimdiki mizah edebiyatımıza manzumeleri ile yeni bir tad getiren Necdet Rüştü Efe'dir!

Efe dedim de Rıza Tevfik'in bir şakası geldi kaleminin ucuna:

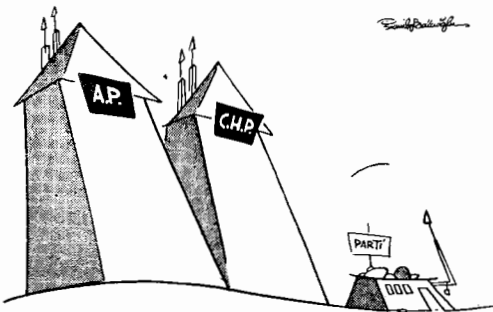
Üstadi, âyan âzası iken, bir adam mecliste ziyarete gelir. Boy, cüceye yakın. Kilo, tüy siklet.

Rıza Tevfik sorar:
— Adın ne?
Herif geriler:
— Samsa çavuş...

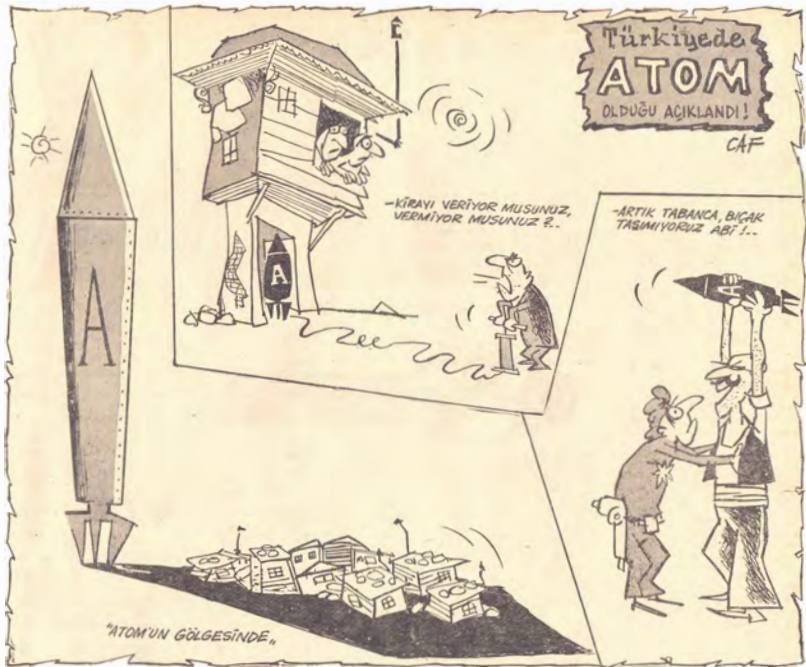
Bir kahkaha atar üstad:
— Haydi oradan... Samsa çavuş senin kadar afony yutardı be!

Bizim Necdet Rüştü'nün ken-

«Yurdumuzda her üç binadan biri gecekondur...» — Gazeteler —

Yazısız

— Bu kadar saadet sana yeter Necdet!

Deyip... Kaldırır kendin de nize atar! Süleyman Nazif, şu dörtlüğü, bu intihar üstüne söylemiştir:

Necdet Rüşdü,
Denize düştü,
Bütün balıklar
Ona gülüştü!

Necdet Rüşdü Efe'nin bir araya topladığı kitapları dokuz tane: Bir Damla Gözyaşı, Kadın Aşker Olursa, Gönül Masalları bunlardan bazılarıdır. Hepsini toplasa, dokuz kitap daha çıkar belki...

O pembe yanaklı, ılık gözlü, afacan tıbbiyeli, şimdiki pek sevimli, pek tonton bir ihtiyar... Tertemiz kıyafetli, sükütu ürpertmekten çekinen yumuşak adımları ile sessizce gelir, sessizce gider...

Hâlâ, cebinde yorgun kalbinin sızısını dindirecek ilaçlar, bir yandan Bizim Yokuş'u, bir yandan da Esentepe, gazeteciler sitesindeki apartmanın en üst kata dayanan merdivenlerini tırmanıyor.

Daha demin telefonla konuştum, sesi kulağında: Ne güzel bir manzume hazırlamışsınız için...

Semih Balcıoğlu'nun Sergisi

Arkadaşımız Semih Balcıoğlu, Şehir Galerisinde bir sergi açtı. Adına ne diyelim bu serginin? Karikatür sergisi mi? Evet... Seramik sergisi mi? Yine evet! Heykel sergisi mi? Yine evet! Semih, yalnız som sanatçıya yakışan bir sabırla çalıştı ve üç

Palyaço

yönlü başarısını tek sergide gösterdi.

Karikatürist Semih Balcıoğlu, geçen yıldık sergisinde, yalnız seramikte karikatürü başarı ile denemişti. İkinci sergisinde karikatürle heykeli ve seramiği birleştirdi. Bu, Türkiye'de ilk denemidir. İlk ve tam başarılı bir deneme!

Kağıt üstünde çizgi güzelliğinin tecrübeli ustası, çamuru yormada, ona biçim vermede, ona renk katmada da aynı ustalığı göstermiştir.

Sergide, birbirinden güzel 45 seramik, 12 heykel vardı.

Semih, bunları hazırlamak için, Maçha tepelerinden Kartal Kayalığına, Eozanbaşı'na, Aramık

fabrikasına, yarıdan kısa beş ay gitti, geldi. Çamurlarla, boylarla, ateşlerle oynamak için...

Bu sergide, göz nuru ve alın teri ile sulanmış sabır ağacının altta meyvelerini seyretdik.

Akkaba, Semih Balcıoğlu'nu, kanatlarını çırpa çırpa alıklar.

Konuk evi için

Vazo

Bir

PAZARTESİ

Asalak

Kadınlarımızın durumu tartışılıyor. Cumhuriyet gazetesi'nin tartışma köşesinde:

— Kadınlarımız asalak olmaktan kurtulmalıdır... diye yazıyor.

Asalak, parazit demektir. Kadınlarımızın gerçekten asalak mıdır? Öylese de var, böylesi de... Kadınlarımızın içinde niceleleri var ki hiç de hasar olmadığı şartlar içinde hayal müdelelerine atılmış, başları da kazanmış. Bu bir ayrı konu. Bir de süs kadını olanlar var. Bebek gibi salonların en fitanli köşesine oturtulmuş olanlar.

Bu gibi komularda, önce, Atalarımızın ne dediklerini inceleyip araştırmayı tebliğrillik sayarın. Atalar:

— Avradı bet olanın sakalı tez akarır... demişler.

— Avradın yediği gıydeti gibi olsa yav haline... demişler.

— Kadından vefa, şehirden sifa... demişler.

Bütün bu sözlerde kadınları karşı bir kuşku bir küçümseme, bir hafife alma vardır.

Ama böyle olmasında kadınlar suç bulmak doğru değildir. Çünkü dünya erkeklerin dünyası. Erkekler nizamat vermişler dünyaya... Kadınlar ne yapabilir?

Onların da çoğu erkeklerin istediği gibi olmak yolunu seçmişler. O berber senin bu berber benim. Modacı, kunduracı, terdî, kokteyl, plaj, balo, çay...

Erkekler önce kadın modasını yaratırlar, sonra da kadını moda ya düşkün olmakla suçlarlar. Dünyanın en ünlü terzilerinden, en ünlü kumaş fabrikatörlerine, güzelliği müstahzarı imalatçılarına kadar yüzde doksan dokuzu erkekler.

Ve denebilir ki:

— Bu erkekler kadınları vasıta ederek başka erkeklerin paralarını çekiyorlar.

O da doğrudur. Zaten bu kadını meselesi oldukça karışık bir iştir. İçinden kolay kolay çıkılmaz. Kim çıkabilmiş ki?

SALI

Motor

Pazartesiye Salıya, yine kadınlar altı şu güzel fikra ile bağlayalım:

Wolksvagen arabalarının bildiğinin gibi motoru arkadadır.

İki

7 gün

Ön taraf da başağı yeridir. Wolksvageni seyahate çıkırsın bir kadın. Bekmiş ki yolun kenarında bir başka Wolksvagen arabasını ön tarafını bir başka kadın açmış telâşlı telâşlı bir şeyler arıyor.

Durdurmuş arabayı. İnmis:

— Ne oldu bir yardıma ihtiyacınız mı var?

— A kardeş, benmiş bilmelik, tuhaf tesadüf benimkine başağı yerine bir motor daha koymuşlar, onu sana vereyim.

Bu fikrâyı uyduranlar tabii Wolksvagen fabrikasında çalışan binlerce kadını unutmus görülmektedirler.

GAŞAMBA

Teknik ilerliyor

Teknik her yönde ilerliyor. Karı-koca arasındaki ilişkilerde bile... Hürriyet gazetesinde okuduğumuza göre Dr. İ. T. adında bir koca, karısı Ş. nin başka erkeklerle buluştuğunu telefona bağladığı bir teypte tesbit etmiş. Dr. İ. T. nin İddiasına göre karısı 30 kadar erkekle mü-nasebet kurmuş. Bunların telefon konuşmalarının hepsi teypte kayıtlı imiş.

İddia bize biraz mübalâğalı göründü. Daha doğrusu 30 rakamı mübalâğalı göründü. Hani Yenicişi ağası:

— Şu çiftin bin sopa vurun... deyince, adam:

— Aman ağam sen ya hiç sopa yemedin, ya hesap bilmiyorsun... diyesiyim. O biçim. 30 kişiyle birden münasebet nasıl kurur?

Bunu söylemek için ya hiç «münasebet kurma»-olmamak, ya da hesap bilmemek lâzım.

Her neyse konumuz bu değil. Bizim konumuz teknik. Teknik ilerliyor. Teknik ilerledikçe insanların yaşayışlarına tesir ediyor. Müstâhzarımızda düdüklü tencere düdüğü çalıyor, buzdolapları sularının soğutuyor, radyo, televizyon, pikap, teypte, radyo, ses, görüntü... Bunun

teknik ilerleyişinin bir parçasıdır. Bu teknik ilerleyişin bir parçasıdır. Bu teknik ilerleyişin bir parçasıdır.

Ülkelerde çocukların bile odalarında ahiç- verici telsiz cihazları.

Boyle bir dünyada artık gizlilik diye bir şey kalmak mı? Kocası karısından randevularını teypte tesbit ederse, gizli ahçı-vericilerle aşkların konuşukları izlenirse bunun sonu ne-reye varır?

Makineler insanların hayatını altüst ediyorlar. Ama insanın makine icat etmekten vazgeçmiş değildir. Şimdi elektronik beynlerin insanların düşünmek zahmetinden bir kurtarıyorlar.

Bir de elektronik kalb icat edilsin de insanların aşık olmak zahmetinden kurtarsa...

Ülkelerde çocukların bile odalarında ahiç- verici telsiz cihazları.

Boyle bir dünyada artık gizlilik diye bir şey kalmak mı? Kocası karısından randevularını teypte tesbit ederse, gizli ahçı-vericilerle aşkların konuşukları izlenirse bunun sonu ne-reye varır?

Makineler insanların hayatını altüst ediyorlar. Ama insanın makine icat etmekten vazgeçmiş değildir. Şimdi elektronik beynlerin insanların düşünmek zahmetinden bir kurtarıyorlar.

Bir de elektronik kalb icat edilsin de insanların aşık olmak zahmetinden kurtarsa...

Boyle bir dünyada artık gizlilik diye bir şey kalmak mı? Kocası karısından randevularını teypte tesbit ederse, gizli ahçı-vericilerle aşkların konuşukları izlenirse bunun sonu ne-reye varır?

Makineler insanların hayatını altüst ediyorlar. Ama insanın makine icat etmekten vazgeçmiş değildir. Şimdi elektronik beynlerin insanların düşünmek zahmetinden bir kurtarıyorlar.

Bir de elektronik kalb icat edilsin de insanların aşık olmak zahmetinden kurtarsa...

Boyle bir dünyada artık gizlilik diye bir şey kalmak mı? Kocası karısından randevularını teypte tesbit ederse, gizli ahçı-vericilerle aşkların konuşukları izlenirse bunun sonu ne-reye varır?

Makineler insanların hayatını altüst ediyorlar. Ama insanın makine icat etmekten vazgeçmiş değildir. Şimdi elektronik beynlerin insanların düşünmek zahmetinden bir kurtarıyorlar.

Bir de elektronik kalb icat edilsin de insanların aşık olmak zahmetinden kurtarsa...

Boyle bir dünyada artık gizlilik diye bir şey kalmak mı? Kocası karısından randevularını teypte tesbit ederse, gizli ahçı-vericilerle aşkların konuşukları izlenirse bunun sonu ne-reye varır?

Makineler insanların hayatını altüst ediyorlar. Ama insanın makine icat etmekten vazgeçmiş değildir. Şimdi elektronik beynlerin insanların düşünmek zahmetinden bir kurtarıyorlar.

Bir de elektronik kalb icat edilsin de insanların aşık olmak zahmetinden kurtarsa...

Boyle bir dünyada artık gizlilik diye bir şey kalmak mı? Kocası karısından randevularını teypte tesbit ederse, gizli ahçı-vericilerle aşkların konuşukları izlenirse bunun sonu ne-reye varır?

Makineler insanların hayatını altüst ediyorlar. Ama insanın makine icat etmekten vazgeçmiş değildir. Şimdi elektronik beynlerin insanların düşünmek zahmetinden bir kurtarıyorlar.

Bir de elektronik kalb icat edilsin de insanların aşık olmak zahmetinden kurtarsa...

Boyle bir dünyada artık gizlilik diye bir şey kalmak mı? Kocası karısından randevularını teypte tesbit ederse, gizli ahçı-vericilerle aşkların konuşukları izlenirse bunun sonu ne-reye varır?

Buçuk

fazilette şampiyonlar yetiştirmek içindir.

Orhan Veli'nin bir misralı vardır:

«Hesap bilmem, muhasebe memnuniyetim» diye...

Boks bilmeden de Müslüman olunur, ama doğruluğu bilmeden Müslüman olunur mu?

Bu soruya dinî propagandaya âlet edenler cevap versinler.

CUMA

Bekri Mustafa

Bekri Mustafa'yı; bir gece sarhoş yakalamışlar. Tevkihaneye atmışlar. Sabah olunca tevkihanedeki öteki mevkurlarla birlikte Bostancıbaşın buzuruna çıkmışlar. Ağa mevkurlara birer birer sorup dövdürmeye başlamış:

— Sen kimsin?

— Yeniciyim.

— Ben de Yenicişi ağasıym, yatırım.

Otekine:

— Sen kimsin?

— Kalyoncuyum.

— Ben de Kaptan Paşayım, yattırım.

Daha ötekine:

— Sen kimsin?

— Becebiyim.

— Ben de Becebişayım, yattırım.

Bekri Mustafa baktı ki durum kötü. Sura kendisine gelmiş. Bostancıbaşı bismale:

— Sen kimsin ulu? diye sorunca, Bekri:

— Ben, demiş, Balatla Havra hanesimiyim.

Bostancıbaşı gülmeye başlamış:

— Ulan, demiş, bana söylemek istediğin anlamd, yıkı şuradın.

Anlaşılan Bostancıbaşı gereği kadar kuzun değilmiş, ya da sağduyu sahibi adanmış. Oysa neler var, bazı babalar, analar kızdıkları zaman gözlerini hiç bir şey görmeden konuşurlar:

— Ulan itoğlu, ulan egekoğlu... diye azarlıyorlar.

Cocuğu terbiye etmek değil, terbiyetsizliğe dâvet etmekten başka nedir ki? Sonra da:

— Bizim oğlan serseri oldu... diye yakınır büyükler.

Çocuk terbiyesi denen şeyin ne kadar önemli olduğunu insan çevresine bakınca anlıyor. Okullarımızda kıtlır konuşmanın tabiatından olmuştur. En galiz kıtlırları en büyük kayıtsızlıkta on

yaşında on iki yaşında çocukların söylediğini duyuyoruz. Eğitim, eğitim... Ama okullarımızda pek yakında öğretmenlerin sesi duyulmayacak, onların yerine Bostancıbaşı gibi biri gerekecek çocukları zaptetmek için...

CUMARTESİ

Kızamık

Erzurum'da kızamıktan 23 kişi daha ölmüş.

Geçen yıl da kızamık salgını ortalığı allak bullak etmiş yüzlerce çocuğumuz ölmüştü.

Kızamık basit bir hastalık olduğu halde nasıl oluyor da ölüme geçilemiyor?

Aklık, soğuk, sefalet var iken insan nezleden bile ölür.

Paran oldu mu en ağır hastalık bile vız gelir, olmadı mı kızamıktan gidersin.

Fransız sanatçısı Louis Jouve'te sağlık bakımından durumu kötü bir ahabasına raslamış. Adam başlamış şikâyet:

— Karaciğerim boruk, midemde ülsür var, bacaklarımda romatizma, şeker hastalığına müptelâyım. Bünyemin bu kadar zayıf olması beni mahvediyor.

Louis Jouve'te kızamık: — Hadi canım sende, demiş, demir gibi bünyen var, yoksa bu kadar hastalığa nasıl dayanırsın?

Mesele bir kızamık dayanamıyacak kadar zayıf olanların meselesidir.

PAZAR

Balina!

Mazhar Osman'ın duyulmamış bir fikrasi:

Delinin biri üstada: — Doktor bey, demiş, ben yeni bir şeyler buldum. İnsan zihnini faaliyet içinde olduğundan yorulur. Bu yorgunluk beyni harap eder. İnsan bu yüzden hastalanır. Fosfor beyni için en iyi gıdadır. Bu da balıkta çoktur. Bütün insanlara zorla balık yedirmeliyiz, yemiyen olursa kafasını kesmeliyiz.

Mazhar Osman: — Peki, oğlum, der. haklısın. Yarın sabah kahvaltısına bir balina ile başla bakalım.

Tarım Bakanı Dağtaş vatandaşlara güler yüz gösterilmesini istedi... — Gazeteler —

— Sayın Bakanım, gönderdiğiniz genelgeye birçok bölgelerden cevap geldi: Birer münne istiyorlar!..

Hep bir hesap!

Sadık olmaz sokak malı,
«Canım!» diye etme hitap!
Senden başka kaç sevdi,
Bu yollarda kaldı bitap,
«Ayvaz kasap, hep bir hesap!»

Sesin, pozun pek edalı,
Korkarım ki yutarın hap!
Konuştuğun dil imalı,
Neler sustur, neler sevap?
«Ayvaz kasap, hep bir hesap!»

Bilgiyorsan «Harmandalı»
Oyna, oynat bir külâh kap!
Yemek için yaşamalısın,
Olmalısın balıya sap,
«Ayvaz kasap, hep bir hesap!»

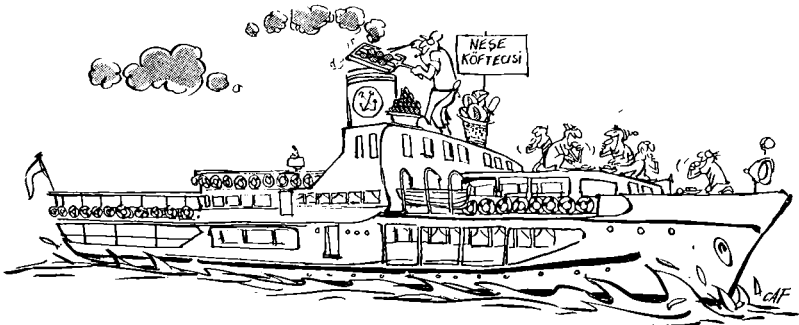
Koltuklarda hırs tutkalı,
Yapışırın halin harap!
Tutma öyle çürük dalı,
Kanaati ekmek, su yap,
«Bakkal, kasap, hep bir hesap!»

Ya köpeğe dalanmalısın,
Bunu yazar kara kitap,
Ya çalıyı dolanmalısın,
Yok verecek başka cevap...
«Ayvaz kasap, hep bir hesap!»

Karanlığa alıngmalısın,
Ne yıldız var, ne de mehtap.
Gönüm bile, bin yamalı,
«Ve minelap, lîel mîbrap»
«Bakkal, kasap, hep bir hesap!»

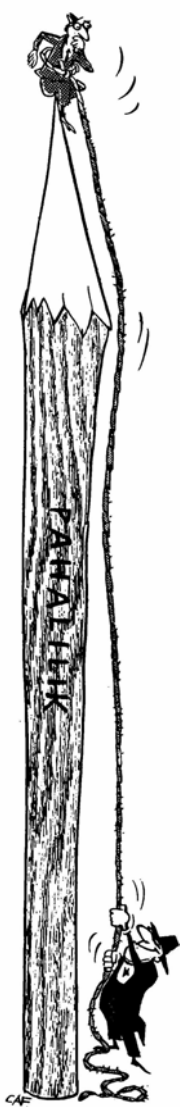
Saîhâtî'nin KUTLU

Şehir hattı vapurlarını seyyar köfteciler istilâ etti. — Gazeteler —

Yazısız

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Eski ağız

Sağlık makinası

Koca okuduğu gazeteden başını kaldırarak karısına döndü:
— Tanınmış bir İngiliz doktoru yazdığı bir makalede kadın-
ların erkeklerden daha fazla uyumalarını tavsiye ediyor.

— Sahi mi?

— Evet, karıcığım, ben de bundan sonra eve geç geldiğim za-
man seni uyandırmamak için ne lazımsa yapacağım, bana sağ-
lığın lazım!

Tedbir

Bay F. Karısına:

— Aman hanım, bu akşam gelecek misafirlerimiz, politika-
dan bahsetmeye başladıkları görünce ortada bardak, tabak, çe-
tal ne varsa hepsini kaldır.

— Tanıyor musun?

— Gözüm ısıyor..

— Hangisini?

Ücretsiz PDF E-kitap Arşivi - <https://irantey.org>

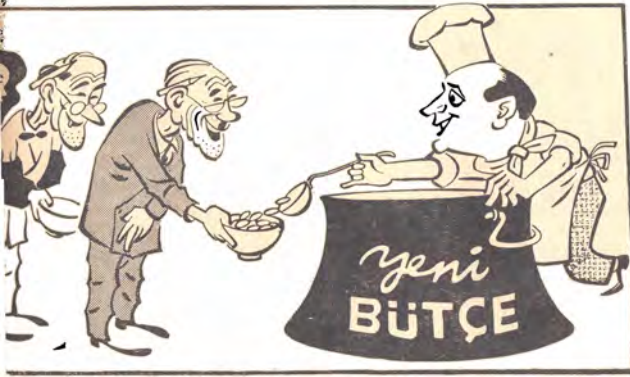
— Ne o, giyinmiyor?

— Hayır, vazgeçtim

Dalgınlık

Bir kadın, arkadaşına, kocasının dal-
gınlığından şikâyet ediyordu:

— Kocamın dalgınlığından çektiğiri-
mi sorma kardeş, geçenlerde kendisine
sigara, kibrit almak için sokışa gidiyor-
du, postaya atılmak üzere bir mektup ver-
dim, ne yapsa beğenirsin: postaneden al-
dığı pulu sigara paketine yapıştırıp kutu-
ya atmış, mektubu ve kibriti iç cebine
koymuş!

ni taâm!

un?
oyunuyorum!

Apandisit

Tanınmış operatör, apandisit ameli-
i olmak isteyen genç kadına teminat
iyordu:

- Hiç merak etmeyin bayan, ameli-
tan sonra vücudunuzda en ufak bir
a, bere izi kalmıyacaktır..
- Bence bunun önemi yoktur!
- Öyle demeyin bayan, moda gün
tikçe oraya doğru yaklaşıyor!..

İki kadın

Genç kız, tanıdığı erkeğe:
— Ben, dedi, iki kadının hayatını yaşıyorum: biri evlenmek
isteyen kadın, diğeri...
Erkek sözünü kesiti:
— Diğeri de bir türlü namuslu kalmak istemeyen kadın..

Tavsiye

Ustalıkla makyajına ve çok süslü giyinmesine rağmen yaşının
kurta geçtiği belli oluyordu..
Kurta, kurta evlendirme memurunun yanına girdi:
— Affedersiniz, dedi, size bir şey sormak istiyorum: evlen-
mem için ne yapmam lazım?..
Babacan evlendirme memuru mânâsı bir gülümseme ile:
— Acile etmeniz lazım, cevabını verdi.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rante.org>
— Çok ateşli bir hastam var, beni beklemeye karıştım!..

— Oooh, feza burnumda tüttüyor!

41 ABERİ since, her boyunu-
nun dediği gibi kılsak söze
başlayarak, «Beynimden vu-
rulmuşu döndürme» dedim. Belli-
yi zaten!.. Mine'nin, bana karşı ta-
kındığı tavırlardan, hareketlerden
aniyordum. Olur olmaz, nereye
gittiğini sorunca:
— Bugün balık tutmağa gittim ci-
cim!.. Bugün kakak gersine git-
tim hayatım!.. diyordu.

BASKIN!

MUZAFER İZGÜ

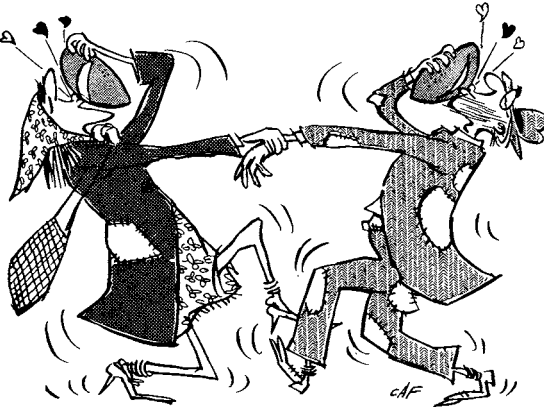
— Eh, diyordum ben de kendi
kendime, kadın milleti bu, neye me-
rak saldı? bilinmez ki!.. Bizimki
de, balıkla kabağa merak salmış..
En sonunda mahallenin veleri
arkamdan:
— Boynuzlu, boynuzlu!.. diye ba-
gırınca, bana deyip demediklerini
iye anlamak için bakkal İsmail
efendinin dükkânına girdim. Lafı
açmak için, bir kutu kibrit istedim.
Adam bana onluk deseyti uzaştı.
— Bir tane istiyordum İsmail
efendi, dedim.
— Al, al, derdine yansın, dedi.
— Hayrola?
— Arkandan bağırın çocukları
duymuyor musun?
— Ayy, bana mı diyor onlar?
— Yoo, randevucu. Kötü lıyas'a
dıyorlar. Al bir sandalye de oturl.
Altına bir sandalye çekip otur-
dum. İsmail efendi:
— Ben seni severim, diyerek baş-
ladığı nutkunu, oy ver diye değil
de, boşan bu kadından kardeşim,
diyerek bitirdi!..
— İy tane İsmail efendi, dedim,
mahkemeler şıp diye boşamazlar ki
insan..
— Nasıl boşamazlar kardeşim?..
Bal gibi zina bu!
— İspat?
— Ederiz, hem de bugün ederiz.
Sen bekle bugün burada, biraz son-
ra karını götürten araba gelir. O za-
man arabanın arkasına düşer, ya-
kalatırız.
— Olur mu dersin?

— Tabii olur.. Yok eğer sen boy-
nuzların dalaşıp budaklanmasın
istiyorsan o başka!
Hemen takılı duruşuna koştum.
Bir arabaya binerek bakkal dükkân-
ının önüne geldim. İsmail efendi
de benimle geleceği için dükkânın
dışındakileri içeri aldık. Keklik
bekleyen avcılar gibi pusuya yatmış.
Biraz sonra bizim evin önünde
sütlü gıblı bir araba uzaştı. İçin-
deki kişi büyük, komaya iki defa üst-
üste bastıktan sonra, Mine, sırtı-
rak çıktı dışarı. Ve bindikleri gibi
uçurdular arabayı..
— Aman İsmail efendi, koş, de-
dim.
Atladık arabaya. Soför:
— Çabuk sür kardeşim, dedi İs-
mail efendi.
— Hacıçeller mi geliyor? diye sor-
du soför.
— Ne hacizci? Ben kardeşim, şu
önde ki kırmızı arabayı takip ede-
ceğim.
— Hu anladım, filmi çeviriyosun!
Dinlen baka için bi film çevirtir-
seler bunu yok mu ya..
Duymuyordum soförün sözlerini.
Bir yığın lıf ettikten sonra:
— Niye takip ediyos be ağbi bu
arabayı? diye sordu.
— Zina kardeşim, zina, dedim.
— Ufff, yaşıya be ağbi, namussu-
zum 36 kusumik oldu bu film... Siz

söyleseydiniz ya demindenberi ba-
na. Uçururdum vallahi bu kitipliyo-
zu. Eveallah, bu arabanın üzerinde
Almanların uşaklarına çakırdıkları
tayıra motorundan var!
Gazladı soför. Bir arabayı sollayp
geçtikten sonra, sordu:
— Sorması ayıp ya ağbi, bu için-
deki haşım yenilmiş haşınlaın ha-
remi oluyor?
— Benim, dedim, bea!m!
— Oh oh, iy be ağbi.. Demek ki
şimdi sen basroldeisin?..
— Öyle!
— Tabancan var mı ağbi?
— Ne tabancası?
— Hu, sen avantür filmi olsun
istemiyorsun.. Komedi bu ağbi, na-
mussuzum komedi. Boynuzlu bir
koca, karısını kovahyor. Ya bu kim
ağbi?
— Bakkal İsmail efendi..
— Ha, bu da figüran demek ki.
İkinci roide, iyi kabili bir figüran..
Önümüzdeki araba sola saptı, biz
de sapmış. Ozdan geniş bir cadde-
ye çıktık. Böyle iktiyüz metre kadar
gittikten sonra, kırmızı araba bü-
yük bir apartmanın önünde durdu.
— Duruyos ağbi mı ağbi? diye
sordu soför.
— Duruyorus, dedim.
— Tamam ağbi, siz zaten yürü-
deseydiniz, ben yine de yürüpe-
dim. Neden dersin ağbi, sonra fil-

mi seyrederseniz ananızı avradınıza
söverler.
Mine le pisbiyk, kolkola çıkıklar
apartmanın merdivenlerini.
— Haydi, dedi, İsmail efendi,
apartmanın adresini alıp karakola
gidelim.
Soför bizden evvel atladı araba-
dan:
— Eveallah ben de geliyorum
ağbi, dedi. Böyle fırsatlar kaçını-
maz.
Apartmanın merdivenlerini tur-
mandık. Birinci kata çıktık. Her
dairnin önünde durup teker teker
dinliyorduk. Hiçbirinden ses seda
çıkıktı, yoktu. Nihayet soför, en
sondaki dairnin kapısına kulakla
dayıncı:
— Tamam ağbi, burdalar!.. Rej-
sör burada çeviriyor yatak odası
dalgasını, diyerek hoplaya zıplaya
yanımıza geldi.
İçerden fıkır fıkır bir kadın kah-
kahası geliyordu..
— Yappa canım acıtıyorsun, di-
yordu Mine.
— Açıp gireyin mi? diye sordu
soför.
— Haşayır, dedi İsmail efendi.
Her şey henüz olsun..
Soför, merdivene hızla tükürdü:
— Tüh be, namussuzum bu benim
başıma gelecek olsa, kapıyı kırarak
değil, apartmanı dinamitletim val-
lahi. Zor ağbi zor, kendim senin
yerine koyuyum da, güy çiy yermi-
niz o karyı bilimli Belk elder de
diler atların etlerini! Eve gider
gitzme bizim köroğlunun alından
öpecem. Helâl şıp emmiş, başka
ağbi..
Dairnin numarasını aldık. Hızla
merdivenleri indik. Soför, doğruca
yanındaki tüttünlüye koştı. Sevingle
geldi yanımıza:
— Tamam ağbi. Pis biyk, üç
numaralı dairede otuyorsunuz, dedi.
Dolduk arabanın içine.
— Sımdı polise değil mi ağbi?
— Evet, dedim soför.
— Yeşseee!.. Filmin içine zabıta
da karıştı mıydı, poliseyle olur. E-
veallah hasiat rekoru kırdı bu film.
Adın ne be ağbi?..
— Burhan!
— Yeşseee!.. Senenin en acıklı,
en heyecanlı, en kıyak filmi. Boy-
nuzlu Burhan, 36 kusım tekmilli bir-
den..
Karakolda, büyük fabrikatörlü bir
komiser vardı. Öcümüz birden içeri
dalınca:
— Soygun mu var? diye sordu.
— Yoo ağbi, dedi, soför, baskın
var baskın!
— Ne baskını ula, parti binasını
mı basdılar?
— Zina ağbi, zinal..
— Senin garı mı?
— Tövbe de be komiser ağbi!..
Hiç bende o surat var mı? Soför
ekmeği yeyp te fingideren kadın
çıkamıştır daha dünyada!
— Ula şışırme gafomı, dedi ko-
miser. Kilmidir şıkıyatçı?
— Benim, dedim.
— Beri geli..
Masaya yanastım.
— Zina yapan senin garidir?
Evet, benim efendim.
— Tuu galibina be? Heç mi in-
san, bick garıya idare edemez mi?
Ulan şu yaşında bilem, on denen-
ni gü gübi idare ederim. Hirbosun
sen vallaha!
Soför:
— Yeşseee! diye bağırdı. Komiser
nasihatına devamlı:
— Yataktaki garıya arkamı dön, o
mayıs böcüğü gibi gimim gimi gi-
mildiriken sen yatağın içinde ho-
rula, ondan sonra senin garı zina
yaptı yetiş gümser beğ de..
— Vallahi ağbi ben de onu diyo-
dum. Ossat anlaştım bu herifte
iktidar zayıflığı olduğunu amma,
yüzüne vurmamıştım. Bak komiser
ağbime, nasıl da paktı dalgayı..
— Sen şu ulu!.. diye bağırdı ko-
miser.

«Öp-öp dansı» bütün dünyaya yayılıyor.. — Gazeteler —

Soför, süklüm püklüm oturdu
oracığa. Sonra bana:

— Geçin bitişik odaya, Möhittin
efendi ne mâmele yapacağımızı söy-
leslin, dedi.

Savcılığa dilekçemiz, ve muame-
lemiz uzun sürmedi. Bir saat sonra
komiser, bir polis memuru, İsmail
efendi ve ben yine aynı arabanın
içerisindeydik. Soförün çenesi, iş-
taha gelmiş adaylar gibi durmu-
yordu yine...

— Filmin en heyecanlı yerine
göldük ağbı, diyordu. Ama ya gitti-
lerse komiser ağbı?

— Gettilerse gettiler!.. Gunun
hökümünü yerine getirmek için gı-
yımlı tutup da herifin goymuna bir
daha sokacak değiliz ya. Hem ga-
nunun tefrisatına göre ikisini bi ya-
takta, cüselbâdık yakalamamız lâz-
zam!

— Ya elbisellerse komiser ağbı
cım?

— Zina sayılmaz!

— Çıkık bil kanun be ağbı! Hiç evli
bir kadını bir erkek, yabancı bir
yerde, yabancı bir odada buluşur-
lar da zina yapmazlar mı?

— Sen ne bilin ulan ganunu? O-

lurkım toto onyılar, olurlukm ondu-

kuş mayıs cımlaştığı yapıler!..

— Sanki suçüstü yakalanacak kadın,

benim karım dediği de bir başka-

sinin!.. Susmuş pısmuş kalmış-

tır arabanın köşecğinde!.. Belki

de utançtandı bu.

— Apartmanın kapısında durduk.

En önde komiser, onun arkasında

polis, onun arkasında bu işe çok

meraklı soförümüz, İsmail efendi

ve ben, tirmandık merdivenleri.

— İşte ağbı, işte bu kapı, diye

göstertdi soför.

— Komiser, kapıcadan temin ettiğ-i

mız ikinci anahtarla açıverdi kapı-

yı. Açmasıyla da:

— Kıpırdamayın, yakanımı! demesi

bir oldu.

— Erkek, yataktan önünü tuta tutu

çıkı. Ama kadın, yan! Mine, utan-

candan ilk büküm olmuştı yorga-

nın içerisinde.

— Hehhe, diye bağırdı soför, ha-

dı hanım ablacım, göster de şu gili

cemâlini, alalım yevmiyemizi, dedi.

— Komiser de:

— Haydi hemşire baci, bizi ur-

gaştırma. Senin bi yerine bakacak

değilik. Şölecene bi yüzünü gös-

terdi, şahitler görsün. «Sonra beni

göstererek. Bütün gâbahatın şu

fallos gılıkhda olduğunu biliyom,

dedi.

— Tamam hanım ablacım, diye

atıldı soför, kabahat adıyan şaşı-

yan Boymuzlu Burhan ağblmizde.

Senin heç bi günâhın yok. Yuuu

ulan be, bir de erkeğin diye geçi-

niyorsun!..

— Neden bilmem, o kadar uydula-

şmış ki ondân. Ne bir acı duyu-

yordum, ne de bir azap... Sadece

şuradakil reziilliğine acıyordum...

— Yorgân kumılamağa başladı. Mi-

ne, yavaş yavaş yorgânı aşağıya

doğru çekiyordu. Önce sıyah saç-

— Hiçbir şey demeye hakkın yok karıcığım... «Bir daha geç ge-
tîrsen, beni evde bulamayacağını» dememiş miydin?..

İleri çıktı ortaya, sonra alını... Bek-
liyorduk. Ama nedense bir türlü
ya. Tükürcektim suratına. Bir de-
facak olsun tükürcektim!
Sımsıkı kapalı gözleri gözüktü...
Burm... Ağzı... Çenesi... Evet çe-
nesi!.. Tam tükürmek üzeriydim ki,
soför:

— Şükraaaan, sen ha!.. diye bö-
gürdü.

— Bögürmesiyle beraber, sırtüstü
düşerek bayılmış bir oldu.

— Komiser, heyecanlı geriye döne-
rek:

— Noldi buna, ilk ameliyat gören
toktur talebesi gibi niden bayıldı?

— diye sordu. Sonra kadına seslene-
rek:

— Sen tanisen bu soförü, dedi.

— Yataktaki kadın, fısıldadı:

— Kocamdır!
İnanır mısınız, biz bu hâdiseden
berit tam bir aydır, aynı apartmanın

İkinci katında Mine'yi yakalamağa
çalışıyoruz. Ama nedense bir türlü
çıplak yakalayamıyoruz. Helâl sü-
t emmiş, bir türlü kanunun emretti-
ği gibi soyunuyor vesseilâ!

Muzaffer İZGÜ

...

Şarap

— Azız dostum, başlarımdan
gelen son şarabı nasıl buldun?

— Ah evet! Daha önce tattım
dî...

— Nasıl olur? Siz ilk defa
ikram ediyorum.

— Doğru!

— Öyleyse daha önce nerede
tattınız?

— Biraz evveli, salata'yı yer-
ken...

Kadın mektubu

Adam akşam bürodan eve ge-
lince, biraz telâşlı:

— Jacqueline! Sey... dedi, eğer
cebinde kadın el yazısıyla yazıl-
mış bir mektup bulduysan inan ki
ben de onun nereden geldi-
ğini biliyorum!

— Bunun üzerine kadın omuzu-
rını silkitti:

— Ama ben biliyorum! dedi
onun ben yazmış ve 8 gün önce
de postaya atman için sana ver-
miştim!...

...

Briç

Adamın biri doktora muaye-
neye gitti mi? Papatlanunu çı-
kardı bacakları kırık içindeydi.

— Herhalde, sert sport yap-
maktan hoşlanıyormusunuz? dedi
doktor. Futbol mü? Yoksa baş-
ka bir şey mi?

— Hayır, Briç.

— Briç mi? Nasul olur?

— Önyarken her yanlış hare-
ketimde karım masanın altın-
dan bana işaret veriyordu da...

...

Tutumlu kadın!

Bütün gün süren alış-verişten
sonra, hanım bütün gardrobunu
yeniden mi? Yorgunluğuna uğra-
zadan dışarı çıkıldığında ak-
şam olmuştu. Adam, paket sı-
tınınun arkasından:

— Sevgiliim! dedi; Bir arabaya
binsek fena olmayacak diye!

— Araba mı dedin? diye çı-
kuşu kararı. Şu düşündüğün ge-
ye bak! Bugün baradığınız pa-
rayı kâfi bulmuyor musun?...

...

Davul

Fransa'da adamın birini mah-
kemeye götürmüşlerdi.

— Komusunun davulunu çal-
mışsınz dedi hakim. Niçin yaz-
tınız? Davı bu itellı çalmışınz
biliyor musunuz?

— Hayır bilmiyorum dedi a-
dam, ama komsum da bilmi-
yordu!...

...

Fedakârlık

Quin-Ouin bayat sigortası
yaptırıttıktan birkaç hafta sonra
ölmüştü.

Karısı sigorta şirketine uğ-
rayarak parayı işvire fransı
alara k aldı, işle cebine yerle-

tirdikten sonra, hüngür hüngür
ağlamağa başladı.

— Sizi çok iyi anlıyorum ma-
dam! dedi kasadaki adam. Ha-
yatta yalnız kalmak feci bir şey-
dir!

— Öyledir Mösyö, öyledir! di-
ye heçkürü Madam Quin-Ouin.

Çektiğim acıyı tasavvur edeme-
siniz! Hani şu sizin bana red-
gizlinz para var ya? O'nun tek-
rârı hayata döneceğini bilsem, hiç
düşünmeden yarısını veririm!...

KALENDER NİYAZI

Çizen: BURHAN

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantev.org>

Anasını Satan Süleyman'ın çıkar-
dığı dedikodu yayılmıştı; delikanlı-
dan hevesini almış olan Ferit Bey
şimdi de bu sa fagon baştan çıkara-
caktı. Eski hapiscaneler, Ferit
Bey' kö eskiden tanıyanlar, onda
böyle huylar olmadığını, herifin altı
emniyetinle sonra buye değiştirip
aslına döşüyordular.

— Ulan eğer dilin, azzan ne olur,
azzaman ne olur... Helela hiç gör-
medim mi moruğu, küçüksü döke-
ceken elini sukuyor pantolonun-
dan içeri, karıştıyor, karıştıyor,
belki on dakika aradıktan sonra bir
yerlerden bulup çıkıyor ve öyle
ediyor çişini bu pezevenk... Bir
gün de büsbütün kaybedecek de,
iştymedighinden sildik zorlaması
sebebiyle gerecek...

— Öyle deme oğlum Ayıboğan
Murat, bu yaştan sonra azmak kö-
tüdür, devası bulunmaz. Böylere
emniyetinle sonra derisi, bunları
kışkırtıcı Arap'ın aşkından da be-
terdir.

— Hak aşkı dedikleri cinsten...

— Say ki öyle... Katırın sevda-
larmış güldürmü hiç? Katırdaki
karasevda, katırdaki tutkunluk hiç
bir canlıda görülmüşmü? Bizim
bir kurumuz vardı böylöyken. Bi-
zim kurağa, taykender aşk oldu.
Ama nası bir aşk oğlum Ayıboğan
Murat, Mecnun'un Leylâ'ya yagin-
lığı hiç... Gözleri kusağın gözle-
rine, öylece baka durur ve de hiç
kıpırdamadan. Hayvanları sa ver-
meye götürdüğün aşkıandan sa
vermeye, bencez bir izmeyle, bu-
dığını suya değdirmiş namussuz
katır. Ahıra koyarım bunları, kış-
rak ot, samana uzanmayına ba-
şını yemliğe uzatmaz, öylece ba-
kar durur. Yaylaya çıktığımda
hayvanları, çayırı salmıştı. Köy-
bun, suya sa izmeyle, bencez bir
bincek olmuş da, katır ön ayakla-
rındaki kösteği kosmakdan söküp
eşegin üstüne sıçarmış mı? Bildiği-
mi katır aslan kesiilmiş kardeşler...
Eşegi parlayacak, elinden aygı-
ndan, ağızdan dışından söküp al-
sınacak diye değil, zavalı eşgi pa-
ralayacak.

Hele kurağa bir yük vurmaya gö-
relim, ortahı parlayacak namus-
suz katır... İkkin kendine yük vur-
lacak, arından kurağa... Tut ki,
sevdaısı kışrağın yükünü kendi
sırtında suniyor. Derken kardeşin,
sözünde bilm ki, canına kuydu,
ne dersin? Babam kurağı ayıra
çekmişti... Kışrak taylayınca katır
bir küssün... Daha kışrağın suratı-
na bakmaz oldu, başını öde çevirip
kucını dönmekte kurağa... Bir gün
nasıl olmuşsa, aharın kapısını açık
bırakmış katır canına kuydu,
layıp ırlamış dışarı. Bir zaman
katır göremez olduk, yitti. Aradan
hafızalar geçti, çobanlar uçurumun
dibinde leşinmiş bulmuşlar... O zaman
köyde deniydi ki, bizim katır Ka-
rayar denilen kayalardan aşağı ken-
dini atıp canına kıymış... Ewel,
böyle oldu. Şimdi bu mahbuppe-
restler de...

— Yanı sen şimdiki hak Aşkıdını
katıra benzetmek...

— Ewet, Paşazade katır itini, se-
vdaısı katıra benzetmek, zavalı ka-
tır hakaret ettin ki bunun cesarı
senir... Uğur serminin cesazından
agır...

— Bre Ayıboğan Murat, bu senin
aşk dedigin nedir? Erkekliğin yü-
rümeydiği yerde aşk başlar oğlum...
Aşk ne demek? Erkekliğin söktü-
remiyorsun, bir üstün var demek.
Erkekliğin yana senin güdük ka-
tırın senin Paşazade sahtecisliğin

ne ayırdı var? Hele... Ondan, böyle
lerininki aşk, biden yukarı doğru
vurur, göze bularış. Bunlar gözünu
diker ve de bakışarak keyfini ge-
tirir.

Köylü genç, Ferit Bey'in koruy-
cu pençesi altında bir göğe sessiz-
liğile koğuştaki yaşamaktaydı. Var-
lığı yokluğundan koğuştaki kışma-
nın haberi yok gibiydi. Koğuşa yer-
leşmesinin daha ertesi günü onu
herkes unuttuğu gibiydi. Ne kadar
cezaşı oldu, ne zaman tahliye o-
lunacağı bile bilinmiyordu.

...

Lisedeyken, kurmay albay bir mü-
dürüm vardı, bize sık sık «Baş-
ına gelen kötlü olayları hemen felâ-
ket, ilki olaylarda hemen saadet
saymazın. Her işin sonunu bekley-
yin. Belki de saadet sandığınız fe-
laket, felâketi sandığınız da saadet-
tir» derdi. Örnek diye başından ge-
miş bir olayı anlatırdı. Yüzbaşı-
ğı sırasında Doğru'da savasırışın
bunların bölüğüne bir teğmen ta-
yin olmuştu. Kız desen kız değil,
ağlan desen ağlan değil, başta da
küçük olduğundan besbelli savas-
tan korkar, top tüfek sesinden ödü
patlarmış. Aman ben gerilere bir
yere gönderin diye yalvarmamış
kand, yalzusuyu dökmek için bir-
karmış. Oysa arayı, daha yeni ev-
lenmiş de, geride bile girmeyen
cepheye gönderilmiş, ondan yarar
yakılır dururmuş. Çocuk gibi ağlar-
mış. Bizim albay olan müdür o za-
man yalzusayı, ya tabur komutan
vekilli oluca, dayanmamış geneç-
lik teğmenin suçluluğundan, buna
bir ödev uydurup kışkırtmış. İsta-
bul'da göndermiş. Teğmen ayrıl-
ırken yalzusayın eline ayağına ka-
parup «Bana hayatımdan en büyük
saadetini sağladınız» demiş. Dilzim
müdür, var, diye yakınır, keşke
göndermiş yemiyim, kışkırtmış, bir-
keri dururdu. Öklük teğmen İstan-
bul'a ayagını attığı gün, daha kar-
sını bile görmeden, iki kavcandan
birinin attığı kök kurşunu pispi-
ne olmuştu. Bizim müdür, teğmenin
ölümünden hep kendini sorumlu
tutar, aşkı uydurup diye felaketine
koşmuş fukaradır derdi.

Evet, insan başına gelenin saadet
mı, felâketi mi olduğunun baştan
ayrdeyemiyor.

Ben öteki otobüs yolcularına eş-
kiyalara soyulup yalınayak dşga-
bışına kalışını felâket sandım ya,
saya senin sahtecisi, Eşkiya avak-
kabımı da aldığından, yoldan yu-
kan ormana doğru yalınayak vur-
dum. Ağaçları da peçip bir kaya
düzüğüne geldim. Yüksekten, tabak
gibi alta görünen düzliğe baktım.
Daha yeni sabah olduğundan, ova
sisten buğulu görünmekte. Tan u-

zaklarda dağın bir-iki köy görün-
mekte. evlerin bacasından duman
tütülmekte. Ben şimdiki ne etsem diye
düşündüm bir zaman. Yö boyunca
yürüyüp de kasaba jendarmasına
soyuldum diye başımsam, olmaz.
Çünkü kimliğimi sorarlardı da sa-
bıkali olduğum sınışılar diye korku-
yurum. Jendarmı «Ulan senin ne
işin var burularda? Se? nerenin
adamısın?» diye sorarsa ben yan-
dım. Üstümden satıp savacak bir şe-
yim, ne bileyim, saatim filân da yok
ki... Su uzakta görünen köylöyden
birine gilem mi ki diye düşünüp
dururken, bulundüğüm tepeli bir
karabulut kaplamasıyla arkadan
bir yağmur bastırdı ki, aman ne
yağmur. Bir yandan o yüksek yerin
soğuklu, bir yandan sabahın ayazı,
bir yandan yağmur, tıtır tıtır uyi-
yor. Yağmur içime işledi, suya gir-
miş gibiyim. O yağı döndüm, bu
yane dolandım, başımı sokacak bir
kovuk yok. Sözde korunmak için
ağaçların altına sığıttım, dallar-
dan oluk gibi su akıyor. Eşkiyanın
soyduğu yetmedi, bir de yağmur
bastırdı beni bitirdi. Dolanurken
dolanurken kayalarım arasında rı-
fayara benzer bir koruk bulup lei-
ne attım kendimi. Bon kovuk gi-
rince yağmur da kesildi, baş daki-
ka geçti geçmedi bir de güneş açtı
ki yerler ısıpırsı, havaya buğu tü-
tüyör. Ben hemen üstümdeki
soyupun anadandığına çıptak kal-
dım. Benim de parırlarımı sıkı-
yorum, şırı şırı sular akıyor. Ca-
masırlarımı, elbiseimi iyice sıkıp
kurusunu diye ciballim üstüne se-
rim. Anadandığına çıptığım ya,
beni burularda kim görecekti, insan
ayığı değmiş yerleri değil. Magara-
nın içinde topnak kurdu olduğundan,
İçeri girerim. Soğuktaki tıtır uyi-
yor, çenelemin birbirine vuruyor.
Bek gibi büzüldü kaldım. Bu benim
başına gelenler nedir yah, diye
düşünüp dururken, dışardan bir
sesler duyulmuş mıymı Allah Allah...
Magara derin olsa içeri kaçıp ka-
laracağam. Ama küçük üç-beş adam
derinliğe yak yok. Dışarımdan işe-
rinde, sürüttürcek kovuğun ağına
gelir bir de ne bakısam, az önce o-
tobüstü soyan başı yalboğacı değil mi?
Yüzü karapeşeli, eli tüfekli olanlar-
dan biri beni soyarken, adamın ke-
çe kulaklıları başınma da kel oldu-
ğuna sepeşimdim. Birinin de el-
bisesini tanımıştım. Eyvah... Şimdi
bunlar beni burda görmeseler bile,

çallara serili elbiseimi, çamasırları
gibi giderlerse, yahı ben bu dağ-
başlarında tarzan gibi kalacağım...
Bunlar bulundüğüm kovuğun ağı-
na doğru gelyorlar... Dar zamanda
na doğru ne yapıp? Ben hemen «Allahım,
ettigin yeter, evelerdi... Beni dağ-
başlarında donusuz bırakmasın diye
duaya başlıyıp, iki elimi dizlerimin
deniçir yerie öktüküm ve hiç o-
lmasa yalboğacıları gülmeyelim de
ne olursa olsun diye başımı apa-
şımın arasına sokup beklemeye baş-
ladım. Zangır zangır tıtır uyi-
yor. Çenelemin zangırından sonra zöbe-
tiye tutulmuş gibi tüm bedenim
sallanıp sikielenmekte. Soğuktan
bir tıtır uyi-yor, kurdudan bir tıtır u-
yi-yor. Bunlar konusarak ta yanı-
ma geldiler. İki çift ayagı yerde
gördüm. Onlar da beni görmüş ola-
caklar ki:

— Allah Allah... Allah Allah!..
— Fesuhallah...

Diye öylenecek geri çekildiler.
— İnmidir cin midir?

Evet, şaşırmağa hakları var. Be-
nim adamı benzer bir halim kal-
mamış, İnden cinden hiç ayırdım
yok...

— İn midir, cin midir?

Başımı kaldırdı «Ne inim ne cı-
nim, ben de sizin gibi bir ben âde-
mim» desem mi? Yoksa sussam mı?

Ellerimin dizlerim üstündeki ke-
nedini bormadan sıçıracak kıpın
kıpın dedi buğru gittim.

Adamlar bir zaman orda durup
fısıll işli bir şeyler konuştuktan
sonra üçü birden kovuğa girdi, üst-
tüne geldi. Öndeki elimi yapıştı,
çeker ha çeker. Ben elimi vermem,
o elimi çeker... Elimi vermem,
çünkü öndü aşık kalacak... Fakat
eşkiyanın bilgine dayanılır mı, be-
rafi elimi çekip almıyorsa öpüp de
başına koymaz mı? Arkadan öteki-
ler de elimi öptüler. Sonra çekip
gittiler.

Onlar gittikten epli sonra yavaş
yavaş dışarı çıktım. Bir de baktım,
kapı ağızda bir çikin ve içi koyun
postundan bir göcük. Olsa olsa bun-
ları bana bürümüşler. Göcüğü sarı-
lıp çikini açtım: sac ekmek, ka-
vurma, sovan, bazlama... Açıldık-
tan neydeye hayıllacağım. Bir güze-
liye, karnımı doyurdum.

Elbisesine, çamasırlarına baktım,
daha kurumamış. İçi koyun postu
göcüğü sarınp kovnıkta yattım. Bir
zaman benim bu başıma gelenler
nedir diye düşünüp dururken yu-
yakalımsım. Bir takım acap ses-
lerle uyandım, ama uyur gibi yap-
rak olanları anlamıyaya çalıyordum.
«Uryan», «Şih, şih hazretleri» gibi
sözler duyuyordum. Başımın top-
lanırları oldukça kalabalıktı.

Bir kadın:
— Rüyamda gördüğüm aynen bu-
dur işte, dedi, işte böyle andan de-
mace uryan idi. Varip elimi öptüm.
Adımı baktım, şeyhinde dedi. «Ber-
huder ol evladım. Benim adım Seyh
Said i Uryan'de dedi. «Öz vakitte
Klnt'dağında bir mağarada zahir
olacağım» dedi, «evrap ehaliye işte
teşbir eyle» dedi, «Bilelis ki selâ-
met pek yakındır» dedi ve de rü-
yamda gördüğüm zatıdır...

Akbaba

● Haftalık Şiirad Mizah Mecmuası ●

SAHİTİ:
Erğin Ortaç

Yazı işlerini filân idare eden:

Kadri Yurdasap

Dizidliği ve basıldığı yer:

Akbaba Matbaası

Baskireti: Selâm M. Yurdasap

Azme bedeli: Yıllık 50, Altı ay:

25 lira. Yabancı memleket-
lere yıllık 100, altı aylık 50 lira.

Posta masraflarını ayrıca

İDARE YERİ:

Divanyolu Klodfayaz caddesi,

No. 6-10 Daire: 3. İstambul

Telefon: 22 18 11

İLAN FIATİ:

Kapak içi, saatilim 20 lira,

iç sayıflar 30 liradır.

©

Bu gazete Bazın ahlık yasa-

sına uyuyarak taahhüt etmiştir.

Flak... 100 kromatör

YENGEÇ TEYFİK

SEMİH
BALCIOĞLU

6

REKLAMINIZI
GAZETE VE DERGİLERLE
DEĞERLENDİRİNİ

BASIN İLAN KURUMU

YURT İÇİ VE YURT DIŞI REKLAMLARINIZ İÇİN

HİZMETİNİZDEDİR

Genel Müdürlik :

Cağaloğlu, Türkocağı Caddesi No. .
İstanbul

Telefon : 27 66 00 - 27 66 01

Telegraf adresi : BASINKURUMU

(Basın: 22889—278)

Filmi sinemalarımızda gösterilen roman :

Vahşi Gelin!

AKBABA YAYINEVİ — Fiyatı 5 Lira

(AK—280)

Bol ışık
veririm...

az
cereyan
sarfederim

adım :
EDISON

EDISON

MİLLETLER GÜLÜ YOR

Anket

Bir İngiliz evinin önündeki çimlileri biçiyordu. Köşeden bir genç oğlanın, elinde kâğıt, kalem o tarafa doğru geldiğini gördü:

— Bir anket yapıyorum, dedi gelen genç, birkaç sualim var. Eğer cevap verirsiniz size minnettar olurum. Meselâ küçük tüccarların durumlarıyla ilgilenir misiniz?

— Tabii! Küçük ticaret, serbest ticaretin en mühim elemanıdır. Ondan asla vazgeçemeyiz! Büyük tüccarla, küçük tüccar daima elele çalışmalıdır.

Genç adam güldü:

— Öyleyse mister, dedi, küçük tüccar kadın terzisi Mr. James'in durumuyla ilgileneceğinizi zannediyorum. Çünkü karınızın on altı aylık borcu var. Faturası da burada!...

— Hayır daha bilmedi, bir iki yeri rötuş istiyori!..

Kadınlar!

Yaşını başını almış iki Fransız, barda çene çahıyordı. Bir tanesi:

— Kadınlardan yana hiç şansım olmadı diye itirafta bulundu. Yalnız bir keresinde, bir tanesiyi samimî oluyordum ki!..

Hemen polis çağırmas mı?...

— Gene verilmiş sadakanız varmış!

— Niçin?

— Bir keresinde ben de bir dilberle samimî olayım dedim, hemen papaz çağırdıydı!...

— Koş annene söyle, beni akşama yemeğe beklemesin!

Gizli münasebet

Laos'ta zina'ya ait ceza kanunu çok açık bir dille kaleme alınmıştır.

«Birinci cürmümeşhutta aşık yüklü bir para cezasına çarptırılır.»

«İkinci cürmümeşhutta aynı cezayı bu sefer kadın öder.»

«Üçüncüsünde, suçlu kocadır. Çünkü kanun onu çok aptal ve pısrık bulmaktadır!»

Hayat

Yavru fare annesine soruyordu:

— Anneciğim hayatı bir türlü anlayamıyorum!

— Ne öğrenmek istiyorsun?

— Biz niçin erkeklerden korkuyoruz? Aslında bu varlıklar kadınlardan, kadınlara da bizden korkmuyorlar mı?...

Çocuklar

Anne oğlunu azarlıyordu:

— Pierrot sen dümanın en yaranmaz, en tahammül edilmez çocuğusun!

— Ama anne sen de! Çocukları tanıyırmış gibi konuşuyorsun!..

— Orası karakol mu? Çabuk burada bir katil var!

GÜLİVER BİLGİÇLER ADASINDA

BÜLENT
SEREN

26

"GÜLİVER, KRİSTİYAN OLDUĞUNU GİZ-
LEMESİNE RAĞMEN, JAPONYA'DAN
AYRILIRKEN YAPILACAK MERASİM-
DE, KENDİSİNE HAÇIN ÇİĞNEMESİ
MEMESİNİ RİCA ETMİŞTİ...BUNUN
ÇOK TEHLİKELİ OLACAĞINI HATIR-
LATTILAR..."

"ÇÜNKÜ GEMİLERİNE BİNMEK
MECBURİYETİNDE OLDUĞUNUZ,
DOSTUMUZ FELEMENK'LER-
DEN HÜBİRİ, HAÇI ÇİĞNEME-
MENİZİN BAŞKA BİR MAZE-
REKT OLDUĞUNA İNANMA-
YACAK VE KRİSTİYAN OLMA-
NIZ İHTİMALİYLE, HAYATİ-
NİZA KASDEDECEKLERDİR..."

"GİZLİ BİR EMİR VERECEKLER
VE GÜMRÜK MEMURLARI, UNUT-
MUS GİBİ DAVRANARAK, SİZİ
BU HAÇ ÇİĞNEME MERASİMİN-
DEN MUAF TUTACAKLAR..."

KENDİLERİNE MİNNETLE TEŞEKKÜR EDEREK SEVİNÇ İÇİNDE SARAYDAN AYRILDIM... ANKI GÜN, BİR KİTA ASKER, NANGASACA
YÜRÜYÜŞÜ ÇIKTIĞINDAN, BENİ SAĞ SALTIM LİMANA GÖTÜRMELERİ EMREDİLTİ- HAÇ MESELESTİ İÇİN DE TALİMAT VERİLDİ!!

"TAHŞİSİMİ FELEMENK'TE
YAPMIŞTIM... NASILSA DÜDÜ-
DEN YABANCI OLDUĞUMU
PEK FARKETMEZLER..."

GEÇMİŞİM HAKKINDA, KISA VE İNANILABİLECEK BİR HİKA-
YE DÜZDÜM, FAKAT RASIMDAN GEÇENLERİN BÜYÜK BİR
KISIMINI SAKLADIM... FELEMENK'TE BİRCOK TANIDIK-
LARIM VARDI; ANAM, BABAM DİYE UYDURMA İKİ
AD VERDİM! TANINMIŞ OLDUKLARINI SÖYLEDİM..."

"MUAHALEMİZ TAMAM MI?
HAÇ ÇİĞNEME MERASİMİNİ
GEÇİRDİNİZ Mİ?"

"ŞEY, EVET... İMPARATO-
RU VE SARAYI HER BA-
KIMINDA...

"ANNA KAÇAMAK
CEVAP VERDİ... HEM
ZATEN MERASİME GİR-

"EŞYALARIM GEMİYE TAŞINIRKEN OLAN-
LARDAN HABERSİZDİM... KAPTANLA
SÖZLEŞMEYE ÇIKTI! -DEVAMI VAR-

Dünya Karikatürleri

-BİRŞEY SÖYLEYECEĞİM, HANGİ-
NİZ KIZISINIZ?..

-KOCAMI HATIRLADINIZ MI?..
-EVET TOKATLADIM İNSAN-
LARI HİÇ UNUTMAM!

YAZISIZ

Apnet

-BUGÜNE KADAR HİÇ DENİZ
ERKEĞİ GÖRMEMİŞTİM!

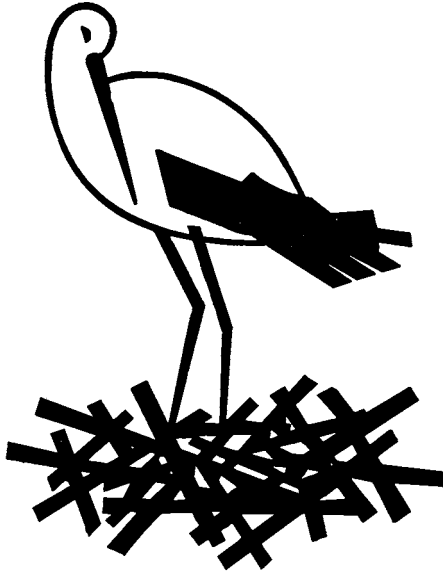

-BU DA SEKİZ YIL ÖNCE BENİ
OPTUSUNUZ İÇİM!

-YANILIYORSUNUZ, BİR MİLYONER
OLUP BİR MİLYONER GİBE DİR!

SİZE DE BİR YUVA

Yılın 3. öncü çekilişinde 25 Apartman Dairesi 5 adet 100.000 lira, 5 adet 50.000 lira ve ayrıca 250.000 liralık çeşitli para ikramiyeleri dağıtılacaktır. Paralarını devamlı surette bankamızda bırakanlar bu çekilişe katılabilirler.

YAPI ve KREDİ BANKASI

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranney.org>

(Reklamcılık: 4897—281)

Akhaha

